

Phẩm 22: NÀNG AM-MA-LA GẶP ĐỨC PHẬT

Thế Tôn độ khắp xong
Ngài nhập định Niết-bàn
Giã từ thành Vương xá
Đến ấp Ba-liên-phát
Đến nơi trú tại vùng
Ta-tra-lị-chi-đề
Thuộc nước Ma-kiệt-đà
Cạnh nước Ấp-phụ-dung.
Bà-la-môn quốc chủ
Hiểu rộng, thông kinh điển
Xem vận nước an nguy
Chiêm tinh gia cả nước
Vua Ma-kiệt sai sứ
Đến thưa chiêm tinh gia
Xây hào thành vững chắc
Đề phòng nước láng giềng.
Phật chọn vùng đất đó
Được Thiên thần giữ gìn
Xây thành quách trong đó
Vững bền mãi, không hoại.
Tâm chiêm gia vui mừng
Cúng dường Phật, Pháp, Tăng
Phật ra khỏi thành ấy
Đi đến bến sông Hằng
Chiêm ngưỡng rất kính Phật
Gọi là Cù-đàm môn
Dân chúng bên bờ sông
Đều ra đón Thế Tôn
Sắm các thứ cúng dường
Lo thuyền rước sang sông.
Phật thấy nhiều thuyền quá
Nhận một, mất lòng cả
Liên dùng sức thần thông
Cùng đại chúng ẩn thân
Bỗng ẩn bờ bên này
Hiện ra bờ bên kia,
Ngài nương thuyền trí tuệ
Độ khắp các chúng sinh
Nhờ năng lực công đức
Qua sông không ngồi thuyền.
Dân chúng bên bờ sông
Đều nói rằng lạ quá
Đều đặt cho bến ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tên là bến Cù-đàm
Cửa thành cửa Cù-đàm
Bến tên bến Cù-đàm
Tên này lưu ở đời
Muôn đời sau còn gọi.
Như Lai lại lên đường
Đến thôn Cưu-lê kia
Nói pháp hóa độ nhiều
Lại đến thôn Na-đề
Dân bệnh dịch chết nhiều
Người thân đều đến hỏi:
“Người thân tôi bệnh dịch
Chết rồi sinh về đâu?”
Phật biết rõ nghiệp báo
Nên tùy hỏi trả lời.
Đến nước Tỳ-xá-ly
Trụ trong rừng Am-la
Có nàng Am-ma-la
Nhân Phật đến vườn kia
Cùng với các nàng hầu
Lên lượm ra đón rước
Khéo giữ gìn các căn
Thân mặc áo trắng nhẹ
Bỏ hết đồ trang sức
Không tắm nước hương thơm
Như các gái trinh hiền
Thanh khiết để tế trời
Dung nhan rất xinh đẹp
Như ngọc nữ cõi trời.
Phật xa thấy nàng đến
Bảo các thầy Tỳ-kheo:
“Nàng này rất xinh đẹp
Làm người tu mê đắm
Các thầy phải chánh niệm
Dùng tuệ giữ tâm mình
Thà chết trong miệng cọp
Dưới kiếm bén kẻ cuồng
Chớ không đối người nữ
Mà sinh tâm ái dục.
Người nữ bày tư thái
Như đi, đứng, nằm, ngồi
Cho đến hình tượng vẽ
Đều lộ vẻ yêu kiều
Cướp đoạt thiện tâm người
Sao không tự đề phòng?”

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khi khóc, cười, buồn, vui
Thân yếu điệu rũ vai
Hoặc xoa tóc nghiêng đầu
Vẫn còn loạn tâm người
Huống dung nhan tô điểm
Bày vẻ đẹp yêu kiều
Trang nghiêm che thân xấu
Lừa dối những kẻ ngu
Mê loạn sinh ý xấu.
Không biết thân như xấu
Phải quán khổ vô thường
Bất tịnh, không ngã sở
Thấy rõ sự chân thật
Dứt bỏ thân tham dục
Chánh quán đối tự cảnh
Thiên nữ còn không thích
Huống là dục nhân gian
Mà mê đắm tâm người.
Phải cầm cung tinh tấn
Tên trí tuệ bén nhọn
Mang áo giáp chánh niệm
Quyết chiến với năm dục
Thà dùng dùi nóng sắt
Đâm thủng cả đôi mắt
Không dùng tâm ái dục
Mà ngắm nhìn nữ sắc.
Ái dục mê tâm người
Huyễn hoặc đối nữ sắc
Loạn tưởng mà chết đi
Sẽ đọa ba đường ác.
Sợ khổ ba đường ác
Dừng để người nữ gạt
Căn chằng buộc cảnh giới
Cảnh giới chằng buộc căn
Bấy giờ, ý tham dục
Do căn buộc cảnh giới
Giống như hai trâu cày
Cùng một ách, một nài
Trâu không chuyển, buộc nhau
Căn, cảnh giới cũng vậy
Cho nên phải giữ tâm
Chớ để tâm buông lung.”
Phật vì các Tỳ-kheo
Nói pháp bằng mọi cách.
Nàng Am-ma-la kia*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dần đến trước Thế Tôn
Thấy Phật ngồi dưới cây
Đang thiền định, suy nghĩ
Nghĩ Phật tâm đại từ
Thương nhận rừng cây ta
Giữ tâm, vững dung nghi
Không diêm dúa lắng lơ
Thân kính, tâm thuần nhất
Cúi đầu lễ dưới chân.
Thế Tôn bảo an tọa
Tùy tâm mà nói pháp
Rằng: “Tâm người thuần tịnh
Hiện rõ ra bên ngoài
Tuổi trẻ, nhiều cửa báu
Đủ đức và dung mạo
Kính tin, ưa chánh pháp
Quả hiếm có thế gian.
Trượng phu trí đời trước
Ưa pháp không phải lạ
Người nữ chí yếu mềm
Trí cạn, ái dục sâu
Mà tin ưa chánh pháp
Việc này cũng rất khó.
Con người sinh ở đời
Chỉ lấy pháp làm vui
Sắc, tài chẳng giữ thường
Chỉ chánh pháp là quý
Khỏe mạnh, bệnh cũng chết
Tuổi trẻ, già đổi đời
Mạng bị chết làm khốn
Hạnh pháp không xâm đoạt
Vật yêu rồi cũng lìa
Không yêu mà phải gần
Mong cầu chẳng vừa lòng
Chỉ pháp vừa lòng người
Tha lực là khổ lớn
Tự lực mới là vui.
Người nữ nương kẻ khác
Và mang khổ giùm người
Vậy nên phải suy nghĩ
Chán lìa thân người nữ.”
Nàng Am-ma-la ấy
Nghe pháp tâm vui mừng
Trí vững chắc thêm sáng
Dứt bỏ được ái dục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Liên tục chán thân nữ
Không đắm nhiễm cảnh giới
Tuy thẹn thân xấu xí
Pháp khuyến khích tâm kia
Cúi đầu bạch Phật rằng:
“Đã được Phật nhiếp thọ
Thương nhận mọi cúng dường
Giúp chí nguyện thỏa lòng.”
Phật biết nàng tâm thành
Lợi ích cho chúng sinh
Ngài im lặng nhận lời
Làm cho họ mừng vui
Thấy, nghe dần thêm sáng
Làm lễ và ra về.*

